

[Hans Hansen (Baagø).]

ninger om toldlovsforslaget. De i det foresatte forslag foreslåede ændringer i og tilføjelser til toldloven af 29. marts 1924 er en opfyldelse af de aftaler, som fra Danmarks side blev indgået med forskellige lande på Torquay-konferencen. Ændringerne betyder for alle tarifnumres vedkommende en nedsættelse af de nugældende toldsats, en nedsættelse, som i de fleste tilfælde ikke er særlig stor, og som derfor heller ikke vil betyde nogen væsentlig nedgang i toldindtægterne.

Lovrigt har jo de indgåede aftaler om toldsatsernes størrelse på forhånd dikteret de fleste af de ændringer, der findes i lovudkastet, og de øvrige, der er taget med, finder vi naturlige og rimelige. Jeg skal kun tillade mig at påpege en enkelt ting. Som følge af de toldindrømmelser, der er givet Amerikas Forenede Stater, bliver mejetærskere, hvadenten de er i forbindelse med elektriske maskiner eller ikke, samt maskindele til disse mejetærskere, toldfri. Da de tidligere har været toldpligtige med henholdsvis 7,5 pct. eller 5 pct. af værdien, er det en ikke ringe toldlempelse for landbruget, en lempelse, som f. eks. ikke gives maskiner, der indføres til brug i håndværk og industri udover tekstilindustrien. I forvejen indeholder den gældende toldlov ikke få positioner, som ensidigt begunstiger landbrugserhvervet, men derved er der intet at gøre i øjeblikket.

I Torquay-protokollens bilag III træder konturerne af en kommende toldlovgivning frem i form af de indgåede aftaler med modifikationer om adgang til at overgå til værditoldsats af forskellig størrelse. De i den danske toldlov gældende sats er for manges vedkommende blevet illusoriske ved den prisudvikling, der er foregået. Hvad betyder f. eks. en told på 11 kr. pr. kg for nylonstrømper? Overgangen til værditold er imidlertid betinget af, at man først får skabt en nomenklatur, en ensartet opdeling af varer i samtlige toldtariffer for samtlige lande, som hører til GATT-overenskomsten, og får afstukket klare og utvetydige grænser for, hvad der skal forstås ved en vares værdi, når varen foreligger til toldbehandling.

Jeg skal med disse bemærkninger tilsige mit partis støtte til vedtagelse af den her omhandlede rigsdagsbeslutning og til gennemførelse af de foreslåede ændringer i toldloven, der er en følge af denne beslutning.

Bertel Dahlgaard: Som det har været nævnt her i dag, drøftede vi sidste gang her i tinget internationale toldproblemer og Danmarks stilling hertil, da Danmark til-

trådte Den almindelige Overenskomst om Told og Udenrigshandel, den såkaldte GATT-overenskomst, af 1947, samtidig med at Danmark deltog i Annecy-konferencen i sommeren 1950. Danmark er altså deltager i denne GATT-overenskomst og som sådan underkastet de almindelige handelspolitiske bestemmelser, der udgør en så vigtig side af denne overenskomst, og vor deltagelse i Annecy-konferencen måtte da naturligt medføre, at vor væsentligste toldpolitiske interesse overfor andre lande blev drøftet allerede dengang og vore muligheder for herigennem at stille dansk eksport fordelagtigere på eksportmarkederne i det væsentlige gennemprøvet i Annecy. Til trods for at de danske repræsentanter således måtte gå til Torquay-konferencen med en formodning om, at denne konference først og fremmest ville blive et supplement til de tidligere toldkonferencer i Genève og Annecy, må det dog sikkert siges, som det også har været antydnet her, at Torquay-konferencen selv ud fra denne beskedne forventning har været en skuffelse. Det gælder så meget mere, som der netop i tiden siden Annecy-konferencen har været udført et meget energisk arbejde i den europæiske økonomiske samarbejdsorganisation for at nedbringe de mange handelskranker, der i den sidste snes år i så afgørende grad har stillet sig i vejen for en effektivisering af Vesteuropas økonomi. Som bekendt har bestræbelserne for handelens frigørelse i første instans været rettet mod de kvantitative importrestriktioner. Det er jo imidlertid klart, at vil man gøre et alvorligt forsøg på at virkeliggøre et fælles europæisk marked med de fordele i henseende til arbejdsdeling, som ville følge deraf, må også den anden meget væsentlige barriere for den frie handel mellem landene, nemlig toldsatsene, nedbringes eller fjernes.

Vi har her på dette område desværre været vidne til, at en række af de vesteuropæiske lande, der ved deltagelsen i den europæiske økonomiske samarbejdsorganisation har bekendt sig til den frie handel, ikke desto mindre har forsøgt at lægge hindringer i vejen herfor ved, efterhånden som liberaliseringen skred frem, at rejse nye toldskranker, som kunne sikre disse landes erhvervsliv den beskyttelse, som det netop var hensigten med liberaliseringen at nedbryde.

Danmark er herigennem blevet stillet endnu vanskeligere og uretfærdigere end i de tidligere faser af liberaliseringsbestræbelserne. Det har tidligere været drøftet her i tinget, hvorledes de principper, der er lagt til grund for OEECs liberalisering, har været til ugunst for Danmark, dels derved